

Mødet den 6. Decbr. 1923.

(For lukkede Døre).

Fraværende: M. Brammer, H. P. Christensen, Vald. Pedersen og M. Simonsen.

1. (J. Nr. 548—1923). Indstilling fra Politimesteren angaaende **Besættelse af en ledig Politibetjent-plads.**

Følgende Indstilling forelaa:

1. Ekspedient P. G. M. Pedersen, Aarhus.
2. Murersvend K. G. Mogensen, do.
3. Postbud E. Schjøtt, Aarhus.

Ekspedient P. G. M. Pedersen ansattes.

2. (J. Nr. 547—1923). Indstilling fra Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse angaaende **Salg af en Byggegrund ved Sønderalle.**

Køberen, Brdr. Klostergaard, andrager om at købe Grunden paa følgende Vilkaar:

»Grundareal ca. 240 m², Facadelængde ca. 22½ Alen. Huset opføres i 4 Etager med Mansard, Dybde ca. 16 Alen og med en Bebyggelsesprocent paa 60 % af Grundens Størrelse. Stueetagen indrettes til Butikker. Prisen paa Grunden ansættes til 160 Kr. pr. m²; denne henstaar rentefrit til December Termin 1924, hvorefter hele Summen betales.

Ved Ejendommens I'ærdiggørelse lægges Fortov uden Udgift for Køberen, endvidere anbefaler Byraadet et 3. Prioritetslaan efter Bygge-loven.«

Udvalget indstiller Salget til Byraadets Godkendelse paa de foreslaaede Vilkaar — for Bebyggelsesprocentens Vedkommende dog under den Forudsætning, at Gennemsnitsprocenten for det hele Areal langs Parkalleen ikke overstiger 50 (jfr. Justitsministeriets Skrivelse af 21. f. M.).

J. C h r. M ø l l e r anbefalede Indstillingen. Det var den første Grund, der havde været Bud paa, og man skulde jo have gjort Begyndelsen med Salget. Ganske vist maatte man gaa ind paa en høj Byggeprocent, og da Ministeriet kun vilde gaa med til 50 .% i Parkalleen, maatte det jo beregnes med noget mere ud mod Sønderalle. Forøvrigt havde Ministeren privat udtalt til Taleren, at man næppe vilde holde alt for strengt paa denne Bestemmelse, naar Byraadet var enig om Sagen. Desuden blev der et Rentetab paa $\frac{1}{2}$ Aar, men ellers var Prisen rimelig og kunde nok dække Omkostningerne.

Indstillingen vedtoges.

3. (J. Nr. Nr. 561—1923). **Andragende fra Skoledirektør Buur om at maatte paatage sig Hvervet som Censor ved Seminariernes Eksaminer.**

F o r m a n d e n oplyste, at Skoledirektøren i de senere Aar havde haft en saadan Censur 10—12 Dage aarlig, men nu var der Tale om at overdrage ham noget mere, og Skoleudvalget fandt det derfor rigtigst at høre Byraadets Mening derom. Det var paa en Maade til Gavn for Aarhus Skolevæsen, idet Direktøren lærte de unge Lærere at kende, og han havde i de sidste Aar ad den Vej

skaffet flere dygtige Kræfter til Aarhus. Til Gen-gæld for denne Permission havde Skoledirektøren ikke haft nogen Sommerferie. Andragendet var anbefalet af Skolekommissionens Formand, og Taleren vilde ligeledes anbefale det.

M a r i a n e T h o m s e n kunde tiltræde Borgmesterens Anbefaling.

K. M o u s t e n sluttede sig ogsaa dertil.

Bevilgedes.

4. (J. Nr. 534—1923). Meddelelse fra det til Forhandling med Hjælpekassen nedsatte Udvalg angaaende **Bevilling af Brændselshjælp til Arbejdsløse.**

Følgende Meddelelse forelaa:

»Fællesudvalget for Byraad og Hjælpekasse enes om, at der af Hjælpekassens Midler kan anvendes et Beløb til Brændsel for de Arbejdsløse, som har været uden Arbejde i 30 Dage indenfor de 3 sidste Maaneder. Dog skal der i ethvert Tilfælde andrages om Hjælp, og Hjælpekassens enige Skøn lægges til Grund for Behandlingen af Ansøgningerne.«

A n d r. C h r i s t e n s e n forelagde Sagen.

A. B i t s c h syntes ikke rigtig om Slutningen af Vedtagelsen, og der var indenfor Hjælpekassens Bestyrelse delte Meninger om Forstaaelsen, idet det var gjort gældende, at hvis blot et enkelt Medlem af Forretningsudvalget modsatte sig det, kunde der intet bevilges.

A n d r. C h r i s t e n s e n svarede, at Hjælpekassens Forretningsudvalg var fuldstændig indforstaaet med Formuleringen af Vedtagelsen. Forøvrigt forelaa Sagen vist blot til Efterretning.

F o r m a n d e n: Formen er vist god nok!
Toges til Efterretning.

5. (J. Nr. 544—1923). Andragende fra fhv. Arbejdsmand Anton Christensen om Frigørelse af en af Arbejderforsikringsraadet baandlagt Erstatningssum.

A. S n e u m meddelte, at Manden var blevet Invalid og havde faaet tilkendt en Erstatning paa 14840 Kr. Heraf ønskede han 10000 Kr. frigivet for at kunne begynde en Uldvareforretning; de 2500 Kr. var Afstaaelse, og Resten skulde anvendes til Indkøb af Varer. Han var ganske vist ikke Fagmand, men en voksen Datter, der var oplært ved Faget, skulde forestaa Forretningen.

A. B i t s c h mente, man skulde være varsom med at give saadanne Tilladelser, idet der var sørgelige Erfaringer for, at Pengene blev sat overstyr. Taleren vilde dog ikke modsætte sig Forslaget.

J. C h r. M ø l l e r var betænkelig ved at give Tilladelsen, men vilde dog ikke gaa mod Udvalgets enige Forslag. Det var meget tvivlsomt, at en saadan Forretning kunde gaa; der var i Forvejen for mange af dem, og Prisniveauet laa saa højt i Øjeblikket, at der let blev Tab paa Varelageret. Naar saa Manden tilmed ikke var Fagmand, var det omtrent ensbetydende ued, at han tabte sine Penge. Taleren henstillede til Udvalget at tænke lidt nærmere over Sagen.

A. S n e u m gjorde opmærksom paa, at Sagen gerne skulde afgøres hurtigst muligt, hvis han skulde have nogen Gavn af Julehandelen. Naar Datteren, som skulde forestaa Forretningen, var oplært i Branchen, maatte det være en vis Garanti. Sagen var muligvis ikke helt i Orden for Huslejespørgsmaalets Vedkommende, men maaske kunde man anbefale Andragendet med det Forbehold, at Lejen godkendes af Nævnet.

F o r m a n d e n spurgte, om det saa ikke var rigtigere at stille Sagen i Bero, indtil Butikken var lavet i Orden.

A n d r. C h r i s t e n s e n fandt det bedre, at Datteren drev Forretningen for egen Regning; hvis Faderen saa garanterede for en Del af Summen, mistede han da ikke det hele.

A. S n e u m kunde ikke indse, at Byraadet skulde spille Formynder for Manden, men hvis Byraadet ønskede Sagen taget tilbage, vilde Udvalget selvfølgelig gøre det. Taleren krævede dog i saa Fald at faa at vide, hvad Udvalget skulde foretage sig i Sagen.

K j e l d S ø r e n s e n havde netop den Opfattelse, at Byraadet i saadanne Tilfælde skulde være Formynder, for hvis Pengene blev sat overstyr, maatte det offentlige forsørge Familien. Tilmed havde Sagen ikke ligget fremme den sædvanlige Tid, og Udvalget burde derfor tage den tilbage og tænke lidt mere derover. Det drejede sig om mange Penge, og de skulde nødig sættes til paa den Maade.

F o r m a n d e n indrømmede, at Sagen var kommet senere frem end sædvanligt, og naar den derfor forlangtes udsat, vilde Taleren gøre det.

Sagen gik tilbage til Udvalget.

6. J. C h r. M ø l l e r spurgte Borgmesteren, hvorledes det gik med Kommunens Vedtægt for Styrelsen af de kommunale Anliggender. Der havde været Forespørgsel hos Ministeriet om, hvorvidt timelønnede kommunale Arbejdere i Henhold til Vedtægten kunde være Medlemmer af Byraadet, og Ministeriet havde ikke ment, at Vedtægten hjemlede dette. Det var derfor rigtigst at faa dette Spørgsmaal bragt i Orden.

200

Formanden lovede at sammenkalde det Udvalg, som havde med Sagen at gøre, saa vilde Byraadet komme til at tage Stilling til Sagen.

7. Formanden gav nogle Oplysninger om Kommunens økonomiske Forhold pr. 1. December 1923.
-